

Το μήνυμα της Κυριακής από τον Μητροπολίτη Ξάνθης

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου](#)

Με τίτλο “Πείρα και υπακοή εν πίστει”, εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 25 Σεπτεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Ξάνθης](#) κ. Παντελεήμων. “Η εμπιστοσύνη και η υπακοή στον Θεό τελικά ανατρέπουν το κατεστημένο της ανθρώπινης πείρας και δημιουργούν νέες, ευλογημένες καταστάσεις. Με αυτήν την εμπιστοσύνη και υπακοή στο λόγο του Θεού ανοίγουν νέες δυνατότητες στη ζωή, διότι αυτές στηρίζονται στη βεβαιότητα ότι «ούκ αδυνατήσει παρά τω Θεώ παν ρήμα”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Διδάσκαλε, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον».

Στὰ λόγια αὐτά τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πλέκονται δύο πράγματα. Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ πείρα. Τὸ δεύτερο ἡ ἐμπιστοσύνη στὸν Χριστό. Πείρα καὶ πίστη συναντῶνται μέσα στὴν ἴδια καρδιά. Τί νὰ ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος; Ὅτι τοῦ λέει ἡ πείρα τῆς ζωῆς γιὰ ὀρισμένα ζητήματα ἢ ὅτι τοῦ ὑπαγορεύει ἡ πίστη στὸ Χριστό;

Μὲ δύο λέξεις θὰ μπορούσαμε νὰ προσδιορίσουμε τὴν πείρα σὰν καταστάλαγμα ζωῆς. Συσσωρεύεται μὲ ὅσα ζήσαμε, εἶδαμε, ἀκούσαμε, πάθαμε, μάθαμε, χρησιμοποιώντας τὴν λογικὴ μας, παρατηρώντας γύρω μας καὶ ἐμβαθύνοντας στοὺς νόμους ποὺ δεσπόζουν στὸν κόσμο.

Οἱ πρωταγωνιστὲς τῆς σημερινῆς περικοπῆς ἦταν παράδες. Εἶχαν μιὰ ἀξιόλογη ἐμπειρία πάνω στὴ δουλειά τους. Ἡ ἐντολὴ ποὺ τοὺς δόθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό νὰ ψαρέψουν, ἦταν ἀντίθετη μὲ τὴν πείρα τους. Ὅλη τὴν νύχτα κοπίασαν, ἀγρύπνησαν, καὶ τίποτε δὲν ἔπιασαν. Τὸ νὰ ξαναπᾶνε γιὰ ψάρεμα τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα ἐκείνη, καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τόσο μόχθο, ἦταν -ἔτσι τοὺς ἔλεγε ἡ πείρα τους - ἄδικος κόπος. Ὅχι μόνο δὲν θὰ ἔφερναν ἀποτέλεσμα ἀλλὰ θὰ ἐξετίθεντο στὰ μάτια τῶν ἄλλων. Ὅποιος θὰ τὸ ἄκουγε μάλλον θὰ γελοῦσε καὶ θὰ ἔλεγε: Τί παράδες εἶναι αὐτοὶ ποὺ πάνε τέτοια ὥρα γιὰ ψάρεμα;

Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει γενικότερα καὶ μὲ τὴν ἀνθρώπινη πείρα, ὅταν ἔρχεται ἀντιμέτωπη μὲ μεγάλα καὶ σοβαρὰ πνευματικὰ ζητήματα. Προσκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἀνθρώπους σὲ μιὰ καινούργια ζωὴ, μετανοίας, ἀγάπης, ἀλή-θειας, ὁμιλεῖ περὶ βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ, περὶ ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν σὲ ἓνα σῶμα.

Ἀλλὰ πολλοί, ποὺ στηρίζονται μόνο στὴν ἐμπειρία τους, στὴν πείρα τῆς ζωῆς διαφωνοῦν: Αὐτὰ δὲν γίνονται! Πῶς μπορῶ νὰ ἀλλάξω, ὅταν ἔχω συνηθίσει νὰ ζῶ ὅπως ζῶ; Πῶς νὰ ἀγαπήσω αὐτοὺς ποὺ μόνο μῖσος ἐμπνέουν; Πῶς εἶναι δυνατό νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς καὶ δίκαιος σὲ μιὰ κοινωνία διεφθαρμένη;

Σὲ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν ἐμπειρικὴ λογικὴ ἀρνεῖται νὰ ὑποταχθεῖ ἡ χριστιανικὴ πίστη. Δέν ἀμφισβητεῖ τὰ στοιχεῖα ἀλήθειας ποὺ ἔχει, ἀλλὰ βλέπει πιό μακριά, σὲ ὀρίζοντες ποὺ ἀδυνατεῖ ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἐμπειρία νὰ συλλάβει.

Ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ὑπακοὴ στὸν θεὸ τελικὰ ἀνατρέπουν τὸ κατεστημένο τῆς ἀνθρώπινης πείρας καὶ δημιουργοῦν νέες, εὐλογημένες καταστάσεις. Μὲ αὐτὴ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπακοὴ στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ ἀνοίγουν νέες δυνατότητες στὴ ζωὴ διότι αὐτές στηρίζονται στὴ βεβαιότητα ὅτι «οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα». **ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ**